

ститъ данъкъ и затова отношенията имъ се все повече влошавали, за да стигнатъ до тамъ, че единъ отъ най-добритъ тѣхни посланици и дипломати, — патриция Николо Бона билъ затворенъ въ силистренската тъмница, гдето и умрѣлъ въ защита интереситъ на своето отечество¹⁾.

Отъ сжщото това време е и едно писмо отъ Шуменъ, гдето се оплакватъ отъ голѣмата мизерия²⁾. Запазени сж още и нѣколко доклада до Римъ, въ които се говори за голѣмата бедность на дубровчанитъ въ Търново, поради което тѣхниятъ свещеникъ изнемогвалъ отглади³⁾.

Това били последнитъ години на дубровнишката търговия на полуострова. Отдавна вече търговскитъ флоти на голѣмитъ западно-европейски държави посещавали турскитъ пристанища. Цариградъ билъ вече най-голѣмото тѣхно стоварище на стоки въ югоизточна Европа. И по цена и по качество внасянитъ отъ тѣхъ фабрики надминавали далеко стокитъ на дубровнишкитъ и италиянски импортьори. Редомъ съ Англия, Франция и Холандия по море, търговията на полуострова се засилила значително и по сухо и по Дунава съ Австрия и съ другитъ държавици въ централна Европа. Чрезъ Русе, Варна и Цариградъ прониквала бързо голѣмата търговия на модерна Европа, която скоро съвършено измѣстила ограничената търговия на дубровчанитъ въ българскитъ земи.

¹⁾ Въ дубровнишкия архивъ има изобилни данни за отношенията на републиката съ Портата относно плащане на трибута. ср. Писма на Nicolo di Gio. Bona отъ 17.VI 1678 отъ Силистра fasc. 89 № 1859; отъ 30.XI, 1667, отъ Landos di Filipopoli fasc. 47 № 1851; отъ Eski Zagora отъ 20. I. 1667 и отъ Гюмурджина отъ 6. IX. 1668, fasc. 47 № 1851 ср. и писмата на Secondo Goze отъ Tatar-Pasardgic отъ 26. X. 1678 и отъ София отъ 21. X. 1678.

²⁾ Писмо на M. Gozze и N. Bona отъ 22.VII 1678 отъ Sciumagn fasc. 48 № 1859.

³⁾ Fermendžin, ц. с. стр. 286